

Strona tytułowa

Zastosowanie metod formalnych

Karol Kozłowski,

Wydział elektryczny, Politechnika Warszawska

6 kwietnia 2025

Spis treści

- 1 Wprowadzenie do metod formalnych
- 2 Wykorzystanie metod formalnych w systemie PVS
 - Wprowadzenie do systemu PVS
 - Jaki problem rozwiązuje system PVS?
 - Rozwiązanie PVS
 - Formalna specyfikacja niezmienników
 - Automatyczna weryfikacja warunków spójności
 - Półautomatyczne dowodzenie poprawności
 - Podsumowanie
- 3 Zastosowanie metod formalnych: TLA+

Czym sa metody formalne?

Definicja

Metody formalne to techniki matematyczne służące do:

- Specyfikacji - precyzyjnego opisu systemów za pomocą języków matematycznych (np. logika temporalna, rachunek procesów)
- Weryfikacji - dowodzenia poprawności systemów poprzez np. model checking (np. narzędzie SPIN) lub dowody twierdzeń (np. Coq, Isabelle)
- Automatyzacji analizy wykrywania sprzeczności lub luk w projektach na etapie modelowania (np. weryfikacja protokołów kryptograficznych)

Wiecej na ten temat mozna znalezc w [7].

Kluczowe zalety

- Formalne gwarancje poprawności - zapewnienie matematycznie udowodnionej poprawności systemów, szczególnie w przypadku wymagań bezpieczeństwa.
- Precyzyjna specyfikacja wymagań - eliminacja niejednoznaczności dzięki matematycznym modelom i notacjom.
- Wykrywanie złożonych błędów - identyfikacja problemów takich jak zakleszczenia (deadlocks) czy warunki wyścigu (race conditions), które trudno wykryć tradycyjnymi metodami testowania.

Wiecej na ten temat mozna znalezc w [8].

System PVS w pigułce

System PVS służy do opracowania i weryfikacji specyfikacji opisujących różne zagadnienia. PVS posiada rozbudowaną składnię i umożliwia operowanie w logice wyższego rzędu, definiowanie własnych typów i podtypów danych oraz tworzenie teorii parametryzowanych [6].

```
pointer_env [P: TYPE, T: TYPE]: THEORY
BEGIN
  pointer: TYPE = P + {nil}
  env: TYPE = [pointer -> (T + {undefined})]
END pointer_env
```

Problem: Weryfikacja struktur dynamicznych

Główne wyzwania

- **Złożoność struktur wskaźnikowych:**
 - Wycieki pamięci
 - Nieprawidłowe dereferencje
 - Zakleszczenia w systemach współbieżnych
- **Niejednoznaczność specyfikacji:**
 - Niewystarczalność logiki pierwszego rzędu
 - Potrzeba logiki wyższego rzędu (PVS)
- **Krytyczne zastosowania:**
 - Systemy sterowania (metro, koleje)
 - Aplikacje medyczne
 - Systemy awioniki i kosmiczne

Wiecej na ten temat mozna znalezc w [6].

Rozwiązanie PVS

- Formalna specyfikacja niezmienników
- Automatyczna weryfikacja warunków spójności
- Półautomatyczne dowodzenie poprawności

Przykład

Przykład

```
accessed_disjoint?(accessed? : pred[pointer[P]]) :  
boolean =  
FORALL(v11,v12 : (valid_finseq_list?)) :  
  (accessed?(v11) AND accessed?(v12) AND v11  
  /= v12 =>  
    FORALL(1 : pointer[P]) : value?(1) =>  
      NOT list_member?(1,v11) OR NOT  
      list_member?(1,v12))
```


Przykład

TCC1 dla niepustości listy, TCC2 dla zachowania typu w rekurencji,
TCC3 dla warunku stopu rekurencji

```
last_TCC1: OBLIGATION
FORALL (v1: (valid_finseq_list?)): NOT empty?(v1)

last_TCC2: OBLIGATION
FORALL (v1: (valid_finseq_list?)):
    length(v1) > 1 IMPLIES valid_finseq_list?(tail(v1))

last_TCC3: OBLIGATION
FORALL (v1: (valid_finseq_list?)):
    length(v1) > 1 IMPLIES length(tail(v1)) < length(v1)
```

Podsumowanie

- Metoda skuteczna dla list i drzew.
- Wymaga dużego nakładu pracy.
- Obiecujące wyniki dla systemów krytycznych.

Czym jest TLA+?

- TLA+ (Temporal Logic of Actions) - język specyfikacji formalnej opracowany przez Lesliego Lamport.
- Służy do opisu systemów współbieżnych i rozproszonych.
- System definiowany jako zbiór zmiennych i akcji - przejść między stanami.
- Deklaratywny - skupia się na zachowaniu, nie na implementacji.
- Bazuje na logice temporalnej i matematyce zbiorów.

Narzędzie TLC i model checking

- Weryfikacja poprawności specyfikacji odbywa się z użyciem narzędzia TLC.
- TLC używa techniki model checking:
 - automatyczne przeszukiwanie przestrzeni stanów,
 - sprawdzanie właściwości bezpieczeństwa i ciągłości.

Metoda 1: Modelowanie matematyczne (FIFO)

Fragment specyfikacji bufora w TLA+:

VARIABLE queue

Init == queue = << >>

Enq(x) == queue' = Append(queue, x)

Deq == /\ queue # << >>
 /\ queue' = Tail(queue)

- Bufor jako lista (queue).
- Akcje opisują przejścia między stanami.

Metoda 2: Inwariant bezpieczeństwa

Fragment definicji inwariantu w TLA+:

```
TypeInvariant ==  
  /\ queue \in Seq(Int)  
  /\ Len(queue) >= 0
```

```
Inv == TypeInvariant
```

- Bufor jest sekwencją liczb całkowitych.
- Długość bufora nie może być ujemna.
- Inwarianty są sprawdzane automatycznie przez TLC.
- Chronią przed błędami, np. usunięciem z pustej kolejki.

Metoda 3: Własności temporalne

Fragment specyfikacji własności temporalnych w TLA+:

Safety == [] (Len(queue) >= 0)

Liveness == <>(queue = << >>)

- Safety (bezpieczeństwo): długość bufora nigdy nie jest ujemna.
- Liveness (ciągłość): bufor w końcu się opróżni.
- Temporalne właściwości opisują zachowanie w czasie.

Zastosowania TLA+

- Firmy: Amazon, Microsoft, Google.
- Projektowanie i weryfikacja systemów:
 - rozproszonych,
 - bazodanowych,
 - komunikacyjnych,
 - chmurowych.
- Identyfikacja błędów przed implementacją - kluczowa dla systemów krytycznych.

Metody formalne w systemach wbudowanych

- Metody formalne są kluczowe dla niezawodności i bezpieczeństwa systemów wbudowanych.
- Systemy wbudowane działają w środowiskach krytycznych, takich jak motoryzacja, medycyna czy lotnictwo.
- Wykorzystanie metod formalnych umożliwia:
 - Precyzyjne modelowanie zachowań systemów.
 - Weryfikację zgodności z rygorystycznymi normami.
 - Walidację poprawności działania w różnych scenariuszach.
- Zapobiega awariom, które mogą prowadzić do poważnych konsekwencji.

Metoda RT-EFSM – Wprowadzenie

Czym jest RT-EFSM?

Rozszerzona Maszyna Stanów Skończonych Czasu Rzeczywistego (RT-EFSM) to formalny model stosowany do testowania oprogramowania wbudowanego czasu rzeczywistego, łączący elementy tradycyjnych FSM i EFSM z aspektami czasowymi.

Kluczowe cechy modelu RT-EFSM

- Stany (S^*)
- Zdarzenia wejściowe i wyjściowe (I, O)
- Warunki strażnicze (C)
- Zmienne środowiskowe (V)
- Globalny zegar (L)

Zastosowanie RT-EFSM w Testowaniu Systemów Wbudowanych

Praktyczne zastosowania

Metoda RT-EFSM została skutecznie zastosowana w projektach takich jak testowanie systemu nawigacji bezwładnościowo-GPS dla lotnictwa, poprawiając jakość i niezawodność oprogramowania.

Proces testowania RT-EFSM

- Tworzenie klas równoważności przejść z ograniczeniami czasowymi.
- Generowanie drzew scenariuszy testowych i sekwencji testowych.
- Definiowanie przypadków testowych według kryteriów pokrycia.

Sieci Petriego – Podstawy i Zalety

Czym są Sieci Petriego?

Sieci Petriego (Petri Nets) to formalny model matematyczny używany do modelowania i weryfikacji systemów współbieżnych oraz czasowo-zależnych. Składają się z:

- **Miejsc (Places)** – reprezentujących stany lub zasoby.
- **Tranzycji (Transitions)** – przedstawiających zdarzenia lub akcje.
- **Łuków (Arcs)** – określających relacje pomiędzy miejscami i tranzycjami.
- **Tokenów** – wskazujących aktualny stan systemu.

Zastosowania Sieci Petriego w systemach wbudowanych

Przykłady zastosowań

- **Kontrolery systemów krytycznych** – np. kontroler świateł drogowych, który wymaga zapewnienia, że zielone światła nie świecą się jednocześnie w przecinających się kierunkach.
- **Weryfikacja bezpieczeństwa** – narzędzia jak CPN Tools pozwalają sprawdzić zgodność systemu z zadanymi właściwościami bezpieczeństwa.
- **Wczesna weryfikacja** – możliwość formalnego potwierdzenia poprawności na wczesnych etapach projektowania systemu, co znacząco redukuje koszty.

Metoda B – Wprowadzenie

Czym jest Metoda B?

Metoda B to formalna metoda służąca do specyfikacji, projektowania i kodowania systemów oprogramowania. Bazuje na:

- Matematycznej teorii zbiorów Zermelo-Fraenkla.
- Logice predykatów pierwszego rzędu.

Kluczowe elementy metody B

- Specyfikacja i projektowanie
- Uściślenie (Refinement)
- Dowody matematyczne
- Język B

Zastosowania metody B w systemach wbudowanych

Główne zastosowania

- Bezpieczne systemy wbudowane
- Jądro separacyjne
- Dowody poprawności
- Prototypowanie

Bibliografia

Leslie Lamport, *Specifying Systems: The TLA+ Language and Tools for Hardware and Software Engineers*, Addison-Wesley, 2002.

Chris Newcombe et al., *How Amazon Web Services Uses Formal Methods*, Communications of the ACM, 2015.

Igor Konnov, Jure Kukovec, Thanh-Hai Tran, *TLA+ Model Checking Made Symbolic*, CAV 2019.

Chris Newcombe, Tim Rath, Fan Zhang, Bogdan Munteanu, Marc Brooker, Michael Deardeuff, *How Amazon Web Services Uses Formal Methods*, Communications of the ACM, Vol. 58, No. 4, pp. 66–73, 2015.

Hillel Wayne, *Practical TLA+: Planning Driven Development*, Lospinato Books, 2018.

S. Poreda, *Wykorzystanie metod formalnych do specyfikacji struktur wskaźnikowych*, Uniwersytet Warszawski, 2023.

Sławomir Lasota, *Weryfikacja protokołu Needhama-Schroedera przy użyciu narzędzi SPIN i UPPAAL*, Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki, Uniwersytet Warszawski, https://www.mimuw.edu.pl/~sl/teaching/03_04/